

нсю сію пѣсень хрїстѸ воставшемѸ.  
И аще ѹбѸ держитѸ ма страхъ, да  
не содѣлаеть множество согрѣшеній  
владыка, ниже да не прїиметь пѣ-  
сень мою: но іакоже воспрїа кроткѸ  
разливаемое муро бѣдницы, и раз-  
рѣшеніе грѣхѸвъ подаде благосер-  
днѸ: такѸ да прїиметь пѣсень и  
мене мыслекорющагѸса, и разрѣше-  
ніе грѣхѸвъ да дастѸ и тѣла ѹкрѣ-  
пленіе.

Н. П. В. Зл.